

Проведені натурні обстеження значної кількості творчих рішень внутрішніх просторів ресторанних закладів м. Мелітополь, які з'явилися за останнє десятиліття, явно показали, що в сучасному ресторанному інтер'єрі проявляються тенденції до різноманітного формування і трансформації архітектурно-художніх рішень у зв'язку з соціокультурним розвитком і щоденним зростанням технологічних новацій.

1. Дьяченко Р.В. Художньо-естетичні особливості закладів харчування як осередків дозвілля і розваг / Р.В. Дьяченко // Вісник НАКККіМ: науковий журнал. – 2015. – № 1. – С. 132-136.

СТАН ТА РОЗВИТОК АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Гаркуша Г.І.

Науковий керівник – Полчанінова І.Л., канд. екон. наук, доцент

На сьогодні тема рівності та толерантності, одна з делікатних у світовому співтоваристві, при цьому мова може йти не завжди про рівне становище громадян різної національності, релігії або політико-соціальних переконань. Це так само стосується і фізичного здоров'я і можливостей людей. На сьогодні одна з проблем країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою, це їх недостатня пристосованість оточення, до людей з обмеженими здібностями. Зокрема, дана проблема актуальна в Україні, у кожній сфері життєдіяльності існує ряд недоліків або повна відсутність умов для обслуговування інвалідів [1].

Відпочинок, зокрема і туризм, є одним із важливих елементів життя людини. Останнім часом все частіше і частіше розглядається проблематика туризму людей з обмеженими здібностями, у наукових статтях. З розвитком науки і техніки, настав прогрес і в туризмі людей з особливими потребами. Тому метою даного дослідження є пошук проблем, їх вирішення і вивчення перспектив подальшого розвитку адаптивного туризму.

Під час подорожі людей з інвалідністю, вони стикаються з низкою проблем, які я пропоную розділити на декілька груп. Таким чином, можна виділити наступні галузі дослідження: сервіс обслуговування та професійна етика, організація і умови розміщення, транспортне забезпечення. Наприклад, обслуговування повинно бути особливим, але персонал не повинен приділяти надмірну увагу при спілкуванні з групою маломобільного населення. Тобто зобов'язаний забезпечити необхідні умови, але не виявляти співчуття або гіперопіку.

На жаль, що стосується розміщень, не кожен готель навіть високої категорії має номери обладнані для мало-мобільних гостей. В готе-

лях 2-3 зірки, вони зовсім не передбачені, що вже відразу виключає можливість бюджетних подорожей. Тільки завдяки Євро-2012 в містах України, були створені умови для малорухомих людей. Наприклад, облаштовано номери, пандуси в готелі і заклади харчування, були обладнані вагони для інвалідів-візочників. Так само пущені нові тролейбуси і автобуси [2]. Це, безумовно, зіграло позитивну роль, і до сьогодні транспорт і спеціалізовані номери в готелях функціонують. Але на жаль, їх набагато менше, ніж у країнах Європи. Так само звукові системи в транспорті на пішохідних дорогах передбачені не скрізь, а екрани з біжучим рядком можуть використовуватися для реклами, зовсім не виконуючи свого призначення.

Тим не менш, популяризація теми подорожі мало мобільного населення, є міцним фундаментом для розвитку адаптивного туризму. В Україні є ресурси, технології, інфраструктурні об'єкти, які являють собою певну концепцію або просторовий каркас для вдосконалення сфери туризму людей з обмеженими потребами.

Особливо перспективною галуззю для «точки відправлення» такого туризму є реабілітація. На сьогодні в Україні існують ряд рекреаційних та реабілітаційних комплексів, які задовольняють потреби всіх верств населення. Найбільша кількість таких центрів зосереджена в Карпатсько-Подільському районі [3].

На основі викладеного матеріалу можна зробити висновок, що в Україні на сьогодні, як в країні з перехідною економікою, існує безліч проблем, рішення яких, можливо, але займає тривалий період часу. Привернення уваги до цієї теми, дозволяє створити конструктор проблем, що допоможе більш ясно побачити всі недоліки і розробити моделі рішення.

1. Топалова О.І. Демографічні чинники формування адаптивного туризму в Україні / О.І. Топалова // Часопис картографії. – 2015. – Вип. 12. – С. 193-197.

2. Арсененко І.А. Інвалідний туризм: поняття, класифікація / І.А. Арсененко, О.І. Топалова // Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у країнах Європи та Азії: зб. наук. статей. – Переяслав-Хмельницький, 2014. – С. 9-11.

3. Бейдик О.О. Діагностика адаптивного туризму / О.О. Бейдик, А.Л. Мельничук, А.В. Орещенко // Часопис картографії. – 2015. – Вип.12. – С. 90-105.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ДІЛОВОГО ТУРИЗМУ

Горбачова А.А.

Науковий керівник – Полчанінова І.Л., канд. екон. наук, доцент

Щорічно в світі реєструється понад 100 млн. бізнес-подорожей. Їх територіальний розподіл характеризується крайньою нерівномірніс-